

sådan noget, men vi ser altså stadig væk forholdsvis lange sagsbehandlingstider.

Derfor er det interessant at høre, hvor ministeren står i forhold til eventuelt at få flere bevilgninger, hvis det er det, der skal til, for at de sagsbehandlinger kommer til at gå hurtigt, så de pågældende kan blive udsendt, når man har konstateret, at de ikke kan være her.

Så vil jeg godt spørge ministeren: Hvad er der egentlig i vejen for, at regeringen lægger sig det på sinde, at når en asylsøger gentagne gange har begået kriminalitet, at man så sender den asylsøger ud af landet, altså udviser den pågældende? Hvad er problemet her?

Jeg kan konstatere, at den danske ambassade-råd i Kiev, Jens Holm, i Jyllands-Posten i dag siger, at hvis man ikke gør det, så kommer der bare endnu flere og endnu flere og endnu flere til Danmark. Og det er uanset om sagsbehandlingen er 30 dage eller 37 dage, eller hvad den er, for man får lommepenge, man får mulighed for at få en ordentlig bolig osv., og imens kan man begå kriminalitet.

Så jeg vil godt spørge ministeren: Hvad er problemet i at udsende de pågældende, så snart man har konstateret, der er begået kriminalitet?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Med hensyn til sagsbehandlingstiden har jeg bedt om at få en opgørelse over, hvor mange sagsbehandlere det vil kræve, for at man kan sige, at det i hvert fald ikke er det, der fungerer som en flaskehals i forhold til sagsbehandlingstiden.

Her er der jo det særlige problem, at det kræver ressourcer i Udlændingestyrelsen, for man skal oplære dem, der kommer ind i den krævende procedure, det jo er at behandle de her sager ordentligt.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at man gør sig klart, at hvis man tror, det vigtigste er at bringe sagsbehandlingstiden ned, så risikerer man altså en større tilfældighed i sagsbehandlingen. Man risikerer ikke alene, at der er nogle, der får afslag, som egentlig skulle have asyl, men man risikerer sandelig også, at der er nogle, der får asyl, som kunne have fået afslag, hvis man havde haft lidt længere tid til at efterforske deres forklaring ordentligt. Så det kan altså meget vel blive til flere opholdstilladelser til asylansøgere, hvis man ligesom gør den der sagsbehandlingstid til det vigtigste kriterium.

Selvfølger skal det gå så hurtigt som overhovedet muligt, og sagsbehandlere i Udlæn-

dingestyrelsen arbejder efter min mening som små heste, og jeg mener, at det også kan være en form for ansvarsforflygtigelse, hvis vi som politikere siger, at hvis de bare rubbede neglene noget mere, så gik det hele lidt mere gelinde.

Det er reglerne, vi skal se på, hvis vi vil have, at det her skal se anderledes ud, og ikke stirre os blinde på, om de mennesker, der er ansatte i styrelsen, kunne arbejde lidt hurtigere. Det tror jeg ikke de kan, og det er ikke dér, en vigtig forskel ligger.

Med hensyn til udsendelse, som jo er politiets ansvar, er problemet, at de pågældende ikke har udrejsepapirer. Man skal have et pas og udrejsepapirer for at komme op i en flyvemaskine eller et andet transportmiddel, og derfor skal man have nye indrejsepapirer, rejselegitimation fra det pågældende land.

Hvis de nægter at sende de papirer, jamen så har politiet det problem, at så kan de ikke få vedkommende op i et transportmiddel. Det, problemet består i, er at få lavet aftaler og sikre, at man får de papirer, og det er ikke så nemt, som det lyder.

Alle parter er faktisk meget interesseret i, at de mennesker kommer tilbage til deres hjemland.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1344

23) Til sundhedsministeren af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til at udvide registret over knoglemarvsdonorer?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren er af den opfattelse, at det er vigtigt for behandlingen af kræftsyge, at relevante registre indeholder så mange donorer som muligt. I forbindelse med behandling af blodkræftpatienter er der mindst 5000 danskere, der er villige til at give livreddende knoglemarv men i dag til ingen verdens nytte. Sagen er, at så længe der ikke foretages en speciel blodtypebestemmelse, kan de ikke stå i registret over donorer og kan derfor heller ikke bruges som knoglemarvsdonorer. Behandlingen af blodkræftpatienter lider derfor under, at registret ikke indeholder alle donorer.